Dosarul nr. 2-4019/23 /2-23029465-12-2-24022023/

H O T Ă R Â R E
În numele Legii

23 decembrie 2025 mun. Chișinău

Judecătoria Chișinău (sediul Central)
în componența:
președintele ședinței, judecătorul Sergiu Suvac
grefier Adelina Țușcă, Daniela Mihailov, Jana Cornescu, Dumitrița Răilean

examinând în ședință publică cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Ana Sprincean împotriva lui Ion Cupcea și Viorel Iustin cu privire la încasarea în mod solidar a datoriei și compensarea cheltuielilor de judecată,

a c o n s t a t a t:

Argumentele participanților la proces.

La 23 februarie 2023 avocatul Sergiu Munteanu, în interesele Anei Sprîncean, a depus în adresa Judecătoriei Chișinău (sediul Centru) cererea de chemare în judecată împotriva lui Ion Cupcea și Viorel Iustin cu privire la încasarea în mod solidar a datoriei și compensarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii, reprezentantul reclamantei, avocatul Sergiu Munteanu, a indicat că, la data de 27 noiembrie 2020, între reclamanta Ana Sprincean și pârâții, Ion Cupcea și Iustin Viorel, a fost încheiat procesul de constituire a creanței (datoriei), prin care pârâții au confirmat primirea de la reclamantă a sumei de 86 500 euro și au recunoscut existența obligației de restituire a acesteia.

Menționează că, la data de 22 ianuarie 2021, pârâtul Iustin Viorel a întocmit și semnat o recipisă prin care a recunoscut primirea, împreună cu pârâtul Ion Cupcea, de la reclamanta Ana Sprincean a sumei de 86 500 euro și s-a obligat expres să restituie integral suma respectivă în termen de 18 luni de la data întocmirii înscrisului, termenul scadent fiind stabilit pentru data de 22 iulie 2022.

Accentuează că pârâții, Ion Cupcea și Iustin Viorel, nu și-au executat obligația asumată privind restituirea sumei de 86 500 euro în termenul convenit de 18 luni.

Susține că pârâții au beneficiat de un termen suficient pentru executarea benevolă a obligației de restituire a datoriei, însă, din motive necunoscute reclamantei, aceștia se

eschivează de la executarea obligațiilor asumate, fapt ce a determinat-o să se adreseze în instanța de judecată.

Notează că demersurile întreprinse în vederea soluționării litigiului pe cale amiabilă nu au condus la un rezultat concret, deși pârâtul a recunoscut în repetate rânduri existența datoriei.

În opinia reclamantei, conduita pârâtului denotă o eschivare intenționată de la executarea obligației de plată, fapt ce generează temerea rezonabilă că, la momentul pronunțării unei hotărâri judecătorești favorabile, executarea acesteia ar putea deveni dificilă sau chiar imposibilă.

Relatează că, în vederea executării benevole a obligației de plată, la data de 10 februarie 2023, reclamanta, prin intermediul reprezentantului său, avocatul Sergiu Munteanu, a expediat pârâților o somație privind restituirea datoriei, prin care le-a solicitat achitarea integrală a sumei datorate până la data de 20 februarie 2023.

Potrivit avizului de recepție se confirmă că pârâtul Ion Cupcea a recepționat somația la data de 14 februarie 2023, iar pârâtul Iustin Viorel, a fost înștiințat prin intermediul poștei electronice la aceeași dată.

Menționează că, deși pârâții au fost preîntâmpinați despre inițierea procedurii de încasare forțată a datoriei în cazul neexecutării benevole a obligației de plată, inclusiv despre solicitarea recuperării tuturor cheltuielilor de judecată, aceștia nu au achitat suma datorată în termenul acordat.

Accentuează că avocatul Sergiu Munteanu, în calitate de reprezentant al reclamantei Ana Sprincean, a purtat discuții cu pârâții, Ion Cupcea și Iustin Viorel, în vederea încheierii unei tranzacții pentru evitarea unui litigiu judiciar, însă negocierile purtate nu au condus la identificarea unui acord comun între părți.

Conchide că, pârâții se află în întârziere începând cu data de 22 iulie 2022, având la dispoziție un termen suficient pentru soluționarea amiabilă a litigiului și executarea obligației de plată asumate.

Constată că, neexecutarea obligației de restituire a datoriei a cauzat reclamantei prejudicii de ordin patrimonial, motiv pentru care aceasta solicită încasarea dobânzii de întârziere conform legislației în vigoare, în cuantum de 13 238,05 euro, calculată pentru perioada 23 iulie 2022 – 8 februarie 2023.

Prin urmare, solicită admiterea acțiunii; încasarea în mod solidar de la pârâții, Ion Cupcea și Iustin Viorel, în beneficiul reclamantei Ana Sprincean, a sumei totale de 99738,05 euro, constituită din suma împrumutului de 86 500 euro și dobânda de întârziere în cuantum de 13238,05 euro, precum și a cheltuielilor de judecată formate din taxa de stat în sumă de 25 000 lei și cheltuielile de asistență juridică în sumă de 10 000 lei.

Prin intermediul Grefei Judecătoriei Chișinău (sediul central) la 10 aprilie 2024 a fost înregistrată referința depusă de avocatul Tatiana Lozovscaia în interesele pârâtului Ion Cupcea, prin care a solicitat respingerea acțiunii înaintate împotriva ultimului. *(Vol. I, f.d. 57-59)*

În referință a indicat că, potrivit conținutului recipisei, suma a fost împrumutată de către Ion Cupcea împreună cu Iustin Viorel, însă în realitate aceasta ar fi fost destinată exclusiv lui Iustin Viorel.

Susține că o parte din suma pretinsă a fost restituită de Cupcea Ion, circumstanțe ce rezultă, inclusiv din discuțiile purtate cu reclamanta.

Accentuează că, la întocmirea recipisei și în circumstanțele în care aceasta a fost semnată, au fost prezenți mai mulți martori care pot confirma că situația de fapt reală diferă de cea expusă în cererea de chemare în judecată.

Menționează că, suma pretinsă își are originea dintr-un litigiu anterior dintre părți, împrejurare ce pune la îndoială credibilitatea susținerilor reclamantei, iar din discuțiile purtate între părți, rezultă că datoria ar aparține exclusiv lui Iustin Viorel, aspect confirmat inclusiv de poziția ultimului.

Relatează că, pârâtul Ion Cupcea a propus încheierea unei tranzacții prin intermediul procedurii de mediere, însă această inițiativă nu a fost acceptată de către reclamantă, împrejurare invocată ca fiind relevantă pentru circumstanțele raportului juridic litigios.

Totodată, notează că pârâtul Iustin Viorel ar fi depus o declarație adresată reclamantei, prin care ar fi recunoscut datoria și ar fi exprimat intenția de achitare, solicitând însă acordarea unui grafic de plată, cerință care, potrivit susținerilor pârâților, nu a fost luată în considerare de către reclamantă.

De asemenea, invocă faptul că Iustin Viorel ar fi efectuat o plată parțială în sumă de 10000 euro, considerată a fi un început de executare a obligației de plată din suma totală pretinsă de 86 500 euro, bonul de plată fiind transmis reclamantei.

În ședința de judecată, reprezentantul reclamantei, avocatul Sergiu Munteanu, a susținut acțiunea înaintată, invocând temeiurile de fapt și de drept expuse în cererea de chemare în judecată, solicitând admiterea acesteia, precizând că suma împrumutului restant s-a diminuat la **86 000 euro**, având în vedere că pe parcurs a fost achitată suma de 500 euro. Totodată, a solicitat încasarea în mod solidar din contul pârâților a cheltuielilor de executare în cuantum de 5 660 lei.

Reclamanta Ana Sprincean în ședința de judecată nu s-a prezentat, deși s-a solicitat prezența dânseia la clarificarea unor circumstanțe pe marginea datoriei pretinse.

Pârâtul Iustin Viorel în ședința de judecată a recunoscut parțial acțiunea, precizând că admite pretențiile reclamantei numai în limita sumei de 22 000 euro, pe care o consideră soldul rămas neachitat al obligației asumate. Totodată, acesta a declarat că a făcut cunoștință cu reclamanta Ana Sprincean exclusiv prin intermediul lui Ion Cupcea. Potrivit susținerilor sale, Ion Cupcea avea doar rolul de a ține evidența sumelor remise și nu a beneficiat personal de vreun mijloc bănesc provenit din împrumut. Mai mult ca atât, acesta a menționat că suma de 86 000 euro nu i-a fost remisă integral într-o singură tranșă, ci succesiv, în mai multe tranșe, de regulă în cuantum de aproximativ 20 000 euro, pentru fiecare fiind percepută o dobândă de 5% lunar. În susținerea poziției sale, pârâtul a indicat că, până la întocmirea recipisei, a achitat reclamantei suma totală de 64 000 euro, reprezentând în principal plăți efectuate cu titlu de dobândă. Aceste plăți, potrivit afirmațiilor sale, nu au fost consemnate prin înscrisuri sau alte documente justificative.

Pârâtul a mai menționat că, recipisa prin care și-a asumat obligația de restituire a fost întocmită ulterior, într-un moment în care nu mai avea posibilitatea de a achita dobânda lunară de 5%, echivalentă cu aproximativ 4 000 euro. A afirmat că, recipisa a fost semnată în prezența unor martori, însă sub presiunea exercitată de Ana Sprincean și soțul acesteia, motiv pentru care, consideră că înscrisul nu reflectă în mod real întinderea obligației sale. În consecință, pârâtul a solicitat instanței să rețină că recunoaște existența datoriei doar în cuantum de 22 000 euro, reprezentând diferența dintre suma totală de 86 000 euro pe care susține că a primit-o și suma de 64 000 euro pe care afirmă că a restituit-o reclamantei.

În ședința de judecată, pârâtul Ion Cupcea, inițial fiind reprezentat de avocatul Tatiana Lozovscaia, iar ulterior de avocatul Nicolae Marian, a solicitat respingerea acțiunii formulate împotriva sa, menționând că nu a beneficiat de suma de 86 000 euro, reiterând poziția expusă în referință și susținând că nu a avut nicio obligație de restituire a acesteia.

Aprecierea instanței de judecată.

Audiind participanții la proces, studiind materialele dosarului, apreciind în conformitate cu art.130 Cod de procedură civilă probele administrate, instanţa de judecată ajunge la concluzia că, cererea de chemare în judecată depusă de Ana Sprincean împotriva lui Ion Cupcea și Viorel Iustin cu privire la încasarea în mod solidar a datoriei și compensarea cheltuielilor de judecată, urmează a fi admisă parțial, și anume, doar în partea pretențiilor formulate împotriva pârâtului Viorel Iustin, din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 239 Cod de procedură civilă, hotărîrea judecătorească trebuie să fie legală şi întemeiată. Instanţa îşi întemeiază hotărîrea numai pe circumstanţele constatate nemijlocit de instanţă şi pe probele cercetate în şedinţă de judecată.

În ședința de judecată instanța a constatat următoarele circumstanțe de fapt.

Reieșind din materialul probator administrat, instanța reține că la data de 27 noiembrie 2020, de către pârâtul Ion Cupcea a fost întocmit și semnat un înscris, intitulat „proces de constituire a creanței (a datoriei)”, în conținutul căruia e indicat faptul primirii în tranșe, alături de Viorel Iustin, de la reclamanta Ana Sprincean, a sumei de 86 500 euro, echivalentul a 1 700 000 lei. *(Vol. I, f.d. 9)*

În conținutul aceluiași înscris s-a indicat faptul rambursării de către Viorel Iustin a dobânzii în sumă de 4 000 euro pentru nerestituirea în termen a sumei acordate.

De asemenea, instanța mai reține că, potrivit înscrisului menționat, obligația de a restitui banii se referă la pârâtul Viorel Iustin, în timp ce Ion Cupcea e menționat ca persoană garantă.

Totodată, din materialele cauzei rezultă că la data de 22 ianuarie 2021 de către pârâtul Iustin Viorel a fost întocmită o recipisă, prin care ultimul confirmă primirea împrumutului în sumă de 86 500 euro în patru tranșe în perioada mai 2018 – august 2018, asumându-și obligația de rambursare a sumei împrumutate în termen de 18 luni. *(Vol. I, f.d. 10)*

Reieșind din înscrisurile anexate la dosar, rezultă că la data de 10 februarie 2023 a fost expediată în adresa pârâților Ion Cupcea și Iustin Viorel o cerere de restituire a datoriei, recepționată de ultimii, prin care s-a solicitat achitarea sumei de 99 738 euro, precum și a dobânzii de întârziere în cuantum de 13 238 euro, calculată pentru perioada 23 iulie 2022 - 08 februarie 2023, cu termen de executare până la data de 20 februarie 2023. *(Vol. I, f.d. 16-17, 19, 20-21)*

Împrejurările examinate atestă că la 22 februarie 2023 pârâtul Iustin Viorel a mai întocmit și semnat o declarație prin care confirmă că a primit suma de bani în mărime de 86 500 euro și tot el se obligă s-o restituie Anei Sprincean. *(Vol. I, f.d. 69)*

Invocând faptul că pârâții, Ion Cupcea și Iustin Viorel, nu și-au executat obligația de restituire a datoriei în termenul stabilit, reclamanta, cu trimitere la prevederile din Codul civil ce se referă la stingerea obligațiilor și la împrumut, s-a adresat instanței de judecată cu prezenta acțiune, solicitând încasarea în mod solidar a datoriei formată din suma cu titlu de împrumut în mărime de 86500 euro, precum și din suma de 13 238,05 euro cu titlu de dobândă de întârziere, calculată pentru perioada 23 iulie 2022 – 08 februarie 2023, apreciind că datoria respectivă este una comună, asumată de către ambii pârâți.

Potrivit articolului 9 alin.(1) din Codul civil, drepturile şi obligaţiile civile apar în temeiul legii, precum şi în baza actelor persoanelor fizice şi juridice care, deşi nu sînt prevăzute de lege, dau naştere la drepturi şi obligaţii civile, pornind de la principiile legislaţiei civile.

Articolul 774 alin.(1) din Codul civil, stabilește că în virtutea raportului obligațional, creditorul este în drept să pretindă de la debitor executarea unei prestaţii, iar debitorul este ţinut să o execute. Prestaţia poate consta în a da, a face sau a nu face.

În conformitate cu articolul 775 alin.(1) din Codul civil, debitorul şi creditorul trebuie să se comporte cu bună-credinţă la momentul naşterii, pe durata existenţei, la momentul executării şi stingerii obligaţiei.

În corespundere cu prevederile articolului 776 din Codul civil, obligaţiile se nasc din contract, fapt ilicit (delict) şi din orice alt act sau fapt susceptibil de a le produce în condiţiile legii.

Subsecvent, potrivit articolului 901 alin.(1) lit. a) din Codul civil, atunci cînd, fără justificare, debitorul nu își execută obligația, creditorul poate, în condițiile legii și, după caz, ale contractului, la alegerea sa: să ceară executarea silită a obligației.

Conform articolului 912 alin.(1) din Codul civil, creditorul are dreptul de a obține plata silită a sumelor de bani datorate ajunse la scadență.

Corespunzător articolului 1242 alin. (1) Codul civil, prin contractul de împrumut o parte (împrumutător) se obligă să dea în proprietate celeilalte părţi (împrumutatul) bani sau alte bunuri fungibile, iar aceasta se obligă să restituie banii în aceeaşi sumă sau bunuri de acelaşi gen, calitate şi cantitate la expirarea termenului pentru care i-au fost date.

Faptul încheierii contractului de împrumut în formă scrisă poate fi demonstrat printr-un înscris, semnat de părţi (împrumutat şi împrumutător), prin telegrame, telefonograme, solicitarea scrisă din partea împrumutatului de amânare a termenului

achitării împrumutului, scrisoarea de garanţie cu afirmaţia că împrumutul va fi restituit şi altele asemenea, semnate de partea care le-a expediat.

Reieșind din normele evidențiate, instanța atestă că în baza recipisei întocmite, suma de 86 500 euro i-a revenit anume pârâtului Iustin Viorel, ultimul obligându-se s-o restituie reclamantei în termen de 18 luni.

Din esența și natura înscrisului întocmit la 22 ianuarie 2021, rezultă că suma de bani acordată lui Iustin Viorel în mărime de 86 500 euro reprezintă un împrumut.

Mai mult decât atât, existența raportului de împrumut între Ana Sprincean și Iustin Viorel, este confirmată prin declarațiile oferite de către participanți în ședința de judecată.

Important este de remarcat şi faptul că Iustin Viorel în ședința de judecată a recunoscut personal acordarea împrumutului și existența datoriei față de Ana Sprincean.

De asemenea, se impune a se sesiza că în ședința de judecată reprezentantul reclamantei a concretizat mărimea datoriei cu titlu de împrumut, la suma de 86 000 euro, ca urmare a achitării pe parcurs a sumei de 500 euro de către pârât.

Prin urmare, analizând normele juridice sus enunțate, raportate la circumstanțele cauzei, în situația în care la materialele dosarului nu au fost prezentate probe care să ateste executarea integrală de către Iustin Viorel a obligației de restituire a datoriei în termenul acordat, instanța concluzionează că, cerința reclamantei privind restituirea sumei, în limitele pretențiilor formulate, urmează a fi admisă, prin încasarea din contul pârâtului, Iustin Viorel, în beneficiul reclamantei, Ana Sprincean, a datoriei în mărime de 86 000 euro.

Totodată, instanța nu poate reține ca fiind întemeiate susținerile pârâtului Viorel Iustin potrivit cărora soldul datoriei sale față de reclamantă ar constitui doar 22 000 euro, restul sumei pretinse de 64 000 euro fiind restituită reclamantei anterior.

Or, sarcina de a demonstra stingerea, totală sau parțială a obligației incumbă debitorului care invocă această împrejurare.

În acest sens, instanța observă că, însăși poziția procesuală a pârâtului Iustin Viorel confirmă existența raportului juridic obligațional și faptul primirii împrumutului în cuantum de 86 500 euro, acesta nereproșând lipsa raportului juridic, ci invocând exclusiv executarea parțială a obligației prin restituirea unei părți considerabile din suma împrumutată.

Cu toate acestea, pârâtul Viorel Iustin nu a prezentat instanței niciun înscris, recipisă, ordin de plată, extras bancar ori alt mijloc de probă care să confirme remiterea către reclamantă a pretinsei sume de 64 000 euro.

Mai mult, acesta a declarat expres că plățile invocate nu au fost consemnate prin niciun document justificativ.

Simpla afirmație a pârâtului privind efectuarea unor plăți nu poate constitui, prin ea însăși, dovada executării obligației, în lipsa unor probe obiective care să confirme aceste susțineri.

În aceste condiții, instanța apreciază că susținerile pârâtului privind existența unui sold al datoriei de numai 22 000 euro reprezintă simple afirmații, lipsite de suport probator, care nu sunt de natură să demonstreze stingerea obligației asumate.

În consecință, instanța va respinge aceste apărări ca neîntemeiate și va reține că obligația de restituire subzistă în întregul cuantum constatat prin înscrisurile administrate în cauză.

Suplimentar cerinței încasării sumei cu titlu de împrumut, prin acțiunea înaintată reclamanta a solicitat și încasarea dobânzii de întârziere în mărime de 13 238 euro, calculată pentru perioada 23 iulie 2022 - 08 februarie 2023.

Astfel, conform art. 942 alin. (1) și (2) Cod civil (1) în cazul în care o sumă de bani nu este plătită la scadenţă, creditorul are dreptul la dobîndă de întîrziere pentru suma respectivă din data imediat următoare scadenţei plăţii pînă la data în care s-a efectuat plata, la rata prevăzută la alin.(2) ori la o altă rată prevăzută de dispoziţiile legale speciale. (2) Rata dobînzii de întîrziere este egală cu rata prevăzută la art.874 plus 5 puncte procentuale pe an, în cazul în care debitorul este un consumator, sau 9 puncte procentuale pe an, în celelalte cazuri. Cu toate acestea, dacă înainte de scadenţă obligaţia pecuniară era purtătoare de dobîndă prevăzută de contract, în scopul determinării ratei dobînzii de întîrziere, creditorul poate înlocui rata prevăzută la art.874 cu rata dobînzii prevăzute de contract.

Potrivit art. 874 Cod civil, în cazul în care, conform legii sau contractului, obligaţia este purtătoare de dobîndă, se plăteşte o dobîndă egală cu rata de bază a Băncii Naţionale a Moldovei aplicabilă conform alin.(2) dacă legea sau contractul nu prevede o altă rată. (2) Rata de bază a Băncii Naţionale a Moldovei aplicabilă: a) pentru primul semestru al anului în cauză, este rata în vigoare la data de 1 ianuarie din anul respectiv; b) pentru al doilea semestru al anului în cauză, este rata în vigoare la data de 1 iulie din anul respectiv.

La caz, se va remarca că dobânda poate fi solicitată de reclamantă în cazul neexecutării de către pârât a obligaţiei de plată, indiferent de faptul dacă dobânda a fost sau nu stipulată în înscrisul întocmit.

Prin prisma prevederilor evidențiate, obligaţiile sunt pecuniare dacă au ca obiect prestaţia de a da o sumă de bani. Dobânda de întârziere este plata pentru folosirea surselor financiare străine, iar creditorul obligaţiei pecuniare poate pretinde suma dată. Prevederile legii menţionate se aplică în cazul în care debitorul nu execută la timp obligaţia pecuniară.

După cum s-a stabilit din materialele dosarului, deoarece pârâtul Iustin Viorel nu a restituit suma cu titlu de împrumut acordat pentru un termen de 18 luni (începând cu 22.01.2021), reclamanta este îndreptăţită să solicite încasarea dobânzii de întârziere pentru perioada solicitată 23 iulie 2022 – 08 februarie 2023, în conformitate cu prevederile sus enunțate, care constituie suma de 13 238,05 euro, reieșind din calculul prezentat. *(Vol. I, f.d. 24)*.

Prin urmare, reieșind din datoriile la sumele acordate cu titlu de împrumut înregistrate de pârâtul Viorel Iustin, ținând cont de scadența plății convenită de părți, instanța consideră justificată cerința reclamantei privind încasarea din contul pârâtului, Viorel Iustin, a dobânzii de întârziere în mărime de 13 238,05 euro.

Totodată, instanța nu poate reține însă întemeiate pretențiile formulate împotriva pârâtului Ion Cupcea, întrucât din ansamblul probelor administrate nu rezultă în mod cert și obiectiv existența unei obligații personale și solidare de restituire a sumei pretinse.

Astfel, deși în înscrisul din 27 noiembrie 2020 este consemnat faptul că suma de 86500 euro ar fi fost primită „în tranșe" de Ion Cupcea împreună cu Viorel Iustin, interpretarea acestui înscris nu poate fi realizată în mod izolat, ci prin raportare la întregul său conținut și la celelalte probe administrate în cauză.

Or, din același înscris rezultă expres că obligația de rambursare a sumei împrumutate îi revine lui Viorel Iustin, în timp ce Ion Cupcea este indicat în calitate de garant.

Prin urmare, chiar înscrisul invocat de reclamantă delimitează poziția juridică distinctă a celor două persoane, fără a institui în sarcina lui Ion Cupcea o obligație proprie și solidară de restituire a împrumutului.

Această concluzie este confirmată și de recipisa din 22 ianuarie 2021, întocmită ulterior, prin care exclusiv Viorel Iustin recunoaște că a primit în împrumut suma de 86500 euro și își asumă obligația de a o restitui în termen de 18 luni.

Totodată, instanța constată că pe parcursul examinării cauzei pârâtul Ion Cupcea a contestat în mod constant existența unei obligații personale de restituire, susținând că nu a beneficiat de suma împrumutată, iar aceasta a fost destinată exclusiv lui Viorel Iustin.

În aceste condiții, revenea reclamantei sarcina de a administra probe suficiente și convingătoare care să demonstreze că Ion Cupcea nu avea doar calitatea de garant sau intermediar, ci și pe aceea de codebitor solidar al obligației.

Sub acest aspect, instanța apreciază critic faptul că reclamanta, deși prezența sa personală a fost solicitată atât de părți, cât și de instanță, în vederea clarificării circumstanțelor referitoare la remiterea efectivă a mijloacelor bănești, la rolul fiecăruia dintre pârâți în raportul juridic litigios și la împrejurările întocmirii înscrisurilor depuse la dosar, a ales să nu se prezinte în ședința de judecată, fără a oferi explicații asupra acestor aspecte esențiale pentru justa soluționare a litigiului.

Or, reieșind din prevederile art. 131 alin. (1) Cod de procedură civilă, explicațiile părților asupra circumstanțelor care le sunt cunoscute și care au importanță pentru soluționarea cauzei constituie un mijloc de probă, urmând a fi verificate și evaluate împreună cu celelalte probe administrate.

În speță, explicațiile personale ale reclamantei prezentau o importanță deosebită pentru elucidarea naturii obligației asumate de Ion Cupcea și pentru stabilirea împrejurărilor în care acesta ar fi dobândit calitatea de debitor solidar.

Mai mult, prevederile art. 131 alin. (3) Cod de procedură civilă consacră dreptul instanței ca, în situația în care partea căreia îi incumbă sarcina probei deține, dar nu prezintă probele necesare, să își întemeieze concluziile pe explicațiile date de partea adversă.

În cauza dedusă judecății, reclamanta nu doar că nu a administrat probe suplimentare care să confirme existența obligației personale a lui Ion Cupcea, ci nici nu a dat curs solicitării instanței de a oferi explicații asupra unor circumstanțe esențiale,

împrejurare care a lipsit instanța de posibilitatea verificării susținerilor formulate în cererea de chemare în judecată.

În lipsa unor suficiente probe pertinente și concludente, care să răstoarne apărările formulate de Ion Cupcea, simpla menționare a acestuia în înscrisul din 27 noiembrie 2020 nu este suficientă pentru a-l transforma într-un codebitor solidar, motiv pentru care pretențiile formulate împotriva pârâtului Ion Cupcea instanța le apreciază ca neîntemeiate.

Suplimentar cerinței încasării datoriei și a dobânzii de întârziere, prin acțiunea înaintată reclamanta a solicitat să-i fie compensate cheltuielile de judecată privind taxa de stat, cheltuielile privind asistența juridică și cheltuielile pentru executare, conform ordinelor de plată anexate la materialele cauzei.

Potrivit prevederilor art.82 din Codul de procedură civilă, cheltuielile de judecată se compun din taxa de stat şi din cheltuielile de judecare a cauzei.

În conformitate cu art. 94 alin. (1) Cod de procedură civilă, instanţa judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să plătească, la cerere, părţii care a avut câștig de cauză cheltuielile de judecată. Dacă acţiunea reclamantului a fost admisă parţial, acestuia i se compensează cheltuielile de judecată proporţional părţii admise din pretenții, iar pârâtului – proporţional părţii respinse din pretențiile reclamantului.

Întru confirmarea achitării sumei cu titlu de taxă de stat, la materialele cauzei a fost anexată confirmarea de achitare a notei de plată din 23 februarie 2023 în mărime de 25 000 lei *(Vol. I, f.d. 3)*

Cu referire la prevederile sus enunțate, în contextul concluziilor adoptate, instanța consideră oportun de a compensa reclamanei suma de 25 000 lei doar de către pârâtul Iustin Viorel, reieșind din valoarea acțiunii, având în vedere art. 3 alin. (1), lit. a) al Legii taxei de stat (redacția în vigoare la data depunerii acțiunii) și ținând cont de plafonul maxim stabilit pentru persoanele fizice de 25 000 lei.

Conform art. 96 alin. (1) și alin. (2) Cod de procedură civilă, instanța judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să compenseze părții care a avut cîştig de cauză cheltuielile ei de asistenta juridică, în măsura în care acestea au fost reale, necesare și rezonabile. Cheltuielile menționate la alin. (1) se compensează părții care a avut cîştig de cauză dacă aceasta a fost reprezentată în judecată de un avocat.

Referitor la compensarea cheltuielilor de asistență juridică, partea reclamantă a prezentat ordinul de încasare a numerarului din 23 februarie 2023 în mărime de 10 000 lei în legătură cu asistența juridică acordată. *(Vol. I, f.d. 4)*

Potrivit practicii CEDO, cheltuielile pentru asistenţa juridică trebuie să fie necesare, realmente angajate şi rezonabile ca mărime. Cuantumul cheltuielilor pentru asistenţa juridică trebuie astfel stabilit, încât acesta să fie rezonabil şi să nu constituie sume excesive.

Prin urmare, instanţa de judecată consideră că urmează a fi încasate de la Viorel Iustin în beneficiul reclamantei cheltuielile de judecată compuse din suma de 10 000 lei, ceea ce constituie cheltuielile de asistenţă juridică, ca fiind necesare şi rezonabile, având în vedere aportul avocatului, timpul şi munca acestuia la examinarea prezentei cauze.

De asemenea, partea reclamantă a solicitat și compensarea cheltuielilor pentru executare în mărime de 5 660 lei.

Având în vedere că respectivele cheltuieli sunt confirmate prin nota de plată și prin ordinul de încasare a numerarului din 27 ianuarie 2025 *(vol. I, f.d. 131c, 131d)*, și deoarece acțiunea reclamantei este întemeiată doar în raport cu pârâtul Viorel Iustin, aceste cheltuieli urmează a fi compensate reclamantei din contul ultimului.

În conformitate cu prevederile art. art. 94, 96, 180, 236, 238-241 Codul de procedură civilă al Republicii Moldova, instanţa de judecată,

H O T Ă R Ă Ş T E :

Cererea de chemare în judecată depusă de Ana Sprincean împotriva lui Ion Cupcea și Viorel Iustin cu privire la încasarea în mod solidar a datoriei și compensarea cheltuielilor de judecată, se admite parțial.

Se încasează de la Viorel Iustin în beneficiul reclamantei Ana Sprincean datoria în mărime de 86 000 euro și dobânda de întârziere în mărime de 13 238,05 euro, iar în total suma de 99 238,05 (nouăzeci și nouă mii două sute treizeci și opt, 05) euro, echivalentul în lei MD conform cursului BNM la data executării hotărârii.

Se încasează de la Viorel Iustin în beneficiul reclamantei Ana Sprincean cheltuielile de judecată formate din taxa de stat în sumă de 25 000 lei, cheltuielile de asistență juridică în sumă de 10 000 lei și cheltuielile de executare în sumă de 5 660 lei, iar în total suma de 40 660 (patruzeci mii șase sute șaizeci) lei.

În rest, cererea de chemare în judecată în partea pretențiilor înaintate împotriva pârâtului, Ion Cupcea, se respinge ca fiind neîntemeiată.

Măsura de asigurare aplicată prin decizia Curții de Apel Centru nr. 2r-2683/24 din 20 ianuarie 2025, în partea care-l vizează pe pârâtul Ion Cupcea, și anume, prin aplicarea sechestrului pe bunurile mobile și imobile, mijloacelor bănești ce aparțin cu drept de proprietate lui Ion Cupcea, IDNP *****, în limita valorii acţiunii – 86000,00 euro, se anulează.

Hotărârea este cu drept de apel la Curtea de Apel Centru, în termen de 30 zile de la pronunțare, prin intermediul instanței emitente.

Preşedintele şedinţei,
Judecătorul Sergiu Suvac